

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

IV. Quid de loco, & motu Angelorum sentiendum sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

sexta Synodo gener. actione 11. in Epist. Sophronij approbata est, subscribunt communiter SS. Patres; S. Dionys. 4. de divin. nom. S. Aug. Lib. 12. de Civ. t. cap. 15. S. Damasc. Lib. 2. de fide cap. 3. Et certè si Conc. Lateran. sub Leon. 10. Sess. 8. definiuit animam rationalem, quia pure spiritualis est, esse immortalem & incorruptibilem; a fortiori idem de Angelis sentiendum est, cum sint natura & conditionis longè perfectioris, quam sit ipsa anima rationalis.

SECTIO IV.

Quid de loco, & motu Angelorum sentiendum sit.

Dicendum 1. certum esse, Angelos verè esse in loco quocunque modo in illo sint; & ita esse in vno loco, vt simul alibi & multò minùs vbique esse dici non possint. Ita S. Thomas q. 52. & manifestè constat ex varijs scripturæ locis, in quibus Angeli dicuntur esse aut non esse alicubi: S. Matth. 18. *Angeli eorum in caelis semper vident faciem Patris mei*: Apoc. 12. de Angelis malis dicitur, quòd *locus eorum non est amplius inuentus in caelo*.

Est autem obseruandum cum S. Doctore q. 52. a. 1. Angelos non esse in loco ad instar corporum, quorum partes partibus loci correspondent, quod Theologi vocant esse in loco circumscriptiue; sed alio modo, qui substantiarum spiritualium proprius est, quem vocant esse in loco definitiue, hoc est ita esse in certo spatio loci alicuius, vt simul extra illud naturaliter esse non possit; quod rectè explicat S. Damasc. Lib. 2. de fide orthodoxa cap. 3. his verbis: *Cum autem intelligentia sint, etiam intelligibilibus in locis sunt, non corporum more circumscripti. Non enim vt corpora secundum naturam figurantur; neque triplici dimensione constant: sed eo ipso sunt in loco, quod intelligibiliter presentes sint, & agant, ubicunque esse iussi sunt, nec possint eodem momento simul hic esse, & illic, & agere.*

Quòd

Quod si quæras, quam sit formalis ratio, per quam Angelus in loco aliquo esse dicatur? Variæ sunt super hac re Theologorum sententiæ: quidam enim existimant angelum esse in loco formaliter per suam substantiam; alij per operationem aliquam siue transeuntem siue immanentem; alij per suæ virtutis applicationem; alij per modum aliquem realem ipsis intrinsicum; alij denique omnibus his modis simul iunctis. Nos in re incerta & obscura, quæ magis ad Philosophiam quam ad Theologiam pertinere videtur, liberum unicuique relinquimus illud, quod magis arridebit amplecti.

Dicendum 2. certum esse angelos moveri localiter. Ita S. Thom. q. 53. a. 1. & constat ex innumeris scripturæ locis, quæ hic recensere superfluum est, in quibus angeli siue boni, siue mali dicuntur ire, venire, ingredi, exire, discedere, ascendere, descendere, &c. Et S. Ambr. Lib. 1. cap. 10. de Spiritu Sancto. dicit, Spiritum Sanctum non moveri, quia est infinitus, & ubique existit; at verò alios spiritus moveri à loco in locum, quia sunt finiti & creati.

Cum autem dicitur, angelum posse moveri; illud intelligendum est (ut docet S. Thom. art. 2.) tam de motu continuo (quo scilicet locus aliquis deseritur, & alius acquiritur successivè & per partes, quomodo moverunt se angeli illi, qui in corporibus assumptis simul cum hominibus, quibus apparebant, ambulasse in scripturis referuntur) quam de motu discreto, quo scilicet de loco in locum movere se potest non transeundo per medium: quamvis enim corpus eo modo moveri non possit, quia commensuratur & continetur sub loco, unde (ut ait S. Doctor) oportet, quod sequatur leges loci in suo motu; cum tamen angeli substantia non sit subdita loco ut contenta, sed super eò sit ut continens; inde fit, ut in potestate eius sit se loco applicare, prout vult, vel per medium vel sine medio.

Quæres, an angelus possit movere localiter res alias à se? Resp. posse. Et quidem quod possit movere res corpora-

porales, constat ex pluribus scripturæ locis: Exod. 14. dicitur angelum, qui in columna nubis per mare rubrum Israëlitas educebat, tonitrua & fulmina in Pharaonis exercitum eiacularé, & rotas curruum subuertisse: Dan. 14. dicitur angelum transtulisse Prophetam Habacucè Indea in Babylonem, & Act. 8. angelum transtulisse S. Philippum è Gaza in Azotum. Ratio etiam id euincit, quia omnis creatura cognitione intellectuali vel sensibili prædita, quæ seipsam loco mouere potest, potest etiam alia suæ potentie motrici inferiora mouere, vt patet inductione; ergo à pari, angelus, cum se mouere possint, poterunt etiam corpora potentia suâ inferiora mouere.

Quod autem spectat ad alias substantias spirituales, dicendum est similiter illas facultati motrici angelorum subesse, si eorum naturali perfectioni subsint; hoc est vnum angelum posse alium sibi inferiorem mouere, sicut & animam à corpore separatam. Et quidem de anima separata constat ex cap. 16. S. Luc. vbi dicitur animam Lazari in sinum Abraham esse delatam: de angelo verò patet ex eo, quòd dicitur Iob. cap. 8. Raphaëlem angelum apprehendisse dæmonium, illudque alligasse in deserto superioris Ægypti.

SECTIO V.

Quomodo Angeli cognoscant se vel alias res.

Cum angeli sint creaturæ purè spirituales & intellectuales, certum est illos esse etiam maximè capaces intellectiōnis & cognitionis; sed difficultas est, qualis sit illorum cognitio, & ad quæ obiecta se extendat. Pro cuius resolutione.

Dicendum 1. angelos præditos esse facultate intellectiua ab eorum substantia realiter distincta. Ita S. Thom. quæst. 54. Et probatur 1. ex S. Dionysio Lib. de cœlesti Hierarchia cap. 11. vbi tria in angelis distinguit scilicet *substantiam, virtutem, & operationem*; quod & S. Anselmus dicit.